

1072 Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista. («BOE» 15, de 17-1-1996, i «BOE» 42, de 17-2-1996.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els canvis profunds que ha experimentat la distribució comercial detallista a Espanya, la incorporació de noves tecnologies i formes de venda i el repte que ha suposat la Unió Europea, així com la dispersió de la normativa vigent obliguen a fer un esforç legislatiu de sistematització, modernització i adequació a la realitat dels mercats.

L'economia espanyola requereix, per al seu funcionament adequat, un sistema de distribució eficient que permeti assegurar l'aprovisionament dels consumidors amb el millor nivell de servei possible i amb el mínim cost de distribució. Per assolir aquest objectiu, és necessari que el mercat garanteixi l'òptima assignació dels recursos a través del funcionament de la competència lliure i lleial.

En aquest sentit, l'establiment d'un marc de bones pràctiques comercials ha de produir un comportament més adequat de tots els agents del sector, els efectes del qual han de redundar en una millora del funcionament de la competència. Aquests efectes s'aconsegueixen mitjançant la creació d'un marc legal de mínims, que es pot completar amb els codis de conducta que lliurement sorgeixen en el sector per a la seva autoregulació.

D'altra banda, i a causa de l'evolució experimentada els últims anys, coexisteixen a Espanya dos sistemes de distribució complementaris entre si: el primer constituït per empreses i tecnologies modernes, i el segon integrat per les formes tradicionals de comerç que segueixen prestant importants serveis a la societat espanyola i que tenen un paper transcendent en l'estabilitat de la població activa, però que han d'emprendre una actualització i tecnificació que els permeti afrontar el marc de la lliure competència.

La relació de complementaritat entre els dos sistemes esmentats també l'ha de tenir especialment en compte el legislador.

També és imprescindible no demorar l'establiment del règim jurídic de les noves modalitats de venda al públic que, pel seu caràcter de matèria mercantil, estan lliurades actualment al principi de llibertat contractual, del qual, no poques vegades, resulten abusos notoris en perjudici dels adquirents, situació que interessa corregir mitjançant la promulgació de normes imperatives i una eficaç intervenció de les administracions públiques.

Per tant, la Llei no només pretén establir unes regles de joc en el sector de la distribució i regular noves fórmules contractuales, sinó que també aspira a ser la base per a la modernització de les estructures comercials espanyoles i contribuir a corregir els desequilibris entre les grans i les petites empreses comercials i, sobretot, a mantenir la competència lliure i lleial. No és necessari insistir en el fet que els efectes més immediats i tangibles d'una situació de competència lliure i lleial es materialitzen en una millora continuada dels preus i de la qualitat i altres condicions de l'oferta i servei al públic, cosa que significa, en definitiva, l'actuació més eficaç en benefici dels consumidors.

Finalment, interessa destacar que, com ha posat de relleu reiterada jurisprudència del Tribunal Constitucional, en aquest àmbit material es produeix un complex entrecreuament de títols competencials, tant estatals com autonòmics, la qual cosa comporta que els diversos

aspectes de la regulació proposada hagin de tenir un grau d'aplicació divers, tal com especifica la disposició final única d'aquesta Llei.

TÍTOL I

Principis generals

CAPÍTOL I

Conceptes bàsics

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei té per objecte principal establir el règim jurídic general del comerç detallista, així com regular determinades vendes especials i activitats de promoció comercial, sense perjudici de les lleis dictades per les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències en la matèria.

2. A l'efecte d'aquesta Llei, s'entén per comerç detallista l'activitat duta a terme professionalment amb ànim de lucre que consisteix a oferir la venda de qualsevol classe d'articles als destinataris finals utilitzant un establiment o no.

Article 2. *Establiments comercials.*

1. Tenen la consideració d'establiments comercials els locals i les construccions o instal·lacions de caràcter fix i permanent, destinats a l'exercici regular d'activitats comercials, ja sigui de forma continuada o en dies o en temporades determinades.

2. Queden inclosos a la definició anterior els quioscos i, en general, les instal·lacions de qualsevol classe que compleixin la finalitat que s'hi assenyalen, sempre que tinguin el caràcter d'immobles d'acord amb l'article 334 del Codi civil.

3. Les comunitats autònomes han d'establir els requisits en virtut dels quals s'atorga la qualificació de gran establiment. En tot cas, tenen aquesta consideració, als efectes de les autoritzacions i del que estableix la normativa mercantil, els establiments comercials, destinats al comerç al detall de qualsevol classe d'articles, que tinguin una superfície útil per a l'exposició i venda al públic superior als 2.500 metres quadrats.

Article 3. *Llibertat d'empresa.*

L'activitat comercial s'ha d'exercir sota el principi de llibertat d'empresa i en el marc de l'economia de mercat, d'acord amb el que disposa l'article 38 de la Constitució.

Article 4. *Lliure circulació de béns.*

1. Es reconeix el principi de lliure circulació de mercaderies dins del territori espanyol, d'acord amb el que estableix l'article 139.2 de la Constitució.

2. Les diferents administracions públiques han d'adoptar les mesures adequades per evitar que la llibertat de circulació dels béns resulti falsejada.

Article 5. *Llibertat d'establiment comercial.*

1. La utilització legítima del sòl per a la instal·lació d'establiments comercials constitueix una facultat que s'empara en el principi de llibertat d'empresa que recull l'article 3 d'aquesta Llei.

2. Els poders públics han de protegir la lliure iniciativa empresarial per a la instal·lació i el condicionament dels establiments comercials en el marc del que disposa la legislació vigent.

Article 6. Instal·lació de grans establiments.

1. L'obertura de grans establiments comercials està subjecta a una llicència comercial específica, l'atorgament de la qual correspon a l'Administració autonòmica, sense perjudici que aquesta també pugui sotmetre a autorització administrativa altres supòsits relacionats amb l'activitat comercial.

2. L'atorgament o la denegació de la llicència esmentada a l'apartat anterior s'ha d'acordar ponderant especialment l'existència o no d'un equipament comercial adequat a la zona afectada pel nou emplaçament i els efectes que aquest pugui exercir sobre l'estructura comercial d'aquella.

En tot cas, és preceptiu l'informe del Tribunal de Defensa de la Competència, que té caràcter no vinculant.

3. Es considera que una zona està dotada d'un equipament comercial adequat si aquest garanteix a la població existent i, si s'escau, a la prevista a mitjà termini, una oferta d'articles en condicions de qualitat, varietat, servei, preus i horaris de conformitat amb la situació actual i amb les tendències de desenvolupament i modernització del comerç al detall.

4. L'efecte sobre l'estructura comercial existent s'ha de valorar tenint en compte la millora que per a la lliure competència representa l'obertura d'un nou gran establiment a la zona, així com els efectes negatius que aquella pot representar per al petit comerç existent amb anterioritat.

5. Les comunitats autònomes amb competències en la matèria poden crear comissions territorials d'equipaments comercials per informar sobre la instal·lació de grans establiments, d'acord amb el que, si s'escau, estableixin les corresponents normes autonòmiques.

Article 7. Tramitació de les llicències.

L'atorgament de les llicències a què es refereix l'article anterior correspon a la respectiva comunitat autònoma.

CAPÍTOL II**Oferta comercial****Article 8. Prohibició de vendes al detall.**

1. No poden exercir el comerç al detall, a més de les persones físiques i jurídiques a les quals els estigui específicament prohibit, els empresaris individuals o socials als quals la normativa especial de l'activitat que duen a terme els exigeixi dedicar-s'hi exclusivament.

2. Es prohibeix expressament l'exposició i venda de mercaderies al comprador si aquestes procedeixen de persones l'activitat de les quals és diferent de la comercial i, com a conseqüència de l'activitat que els és pròpia, tenen com a finalitat principal la realització de préstecs, dipòsits o operacions de naturalesa anàloga, adherides a l'oferta comercial de la mercaderia, de manera que una no es pugui fer efectiva sense l'altra.

En tot cas, es presumeix l'existència d'aquestes actuacions en el supòsit que el comprador pugui fer comandes o adquirir mercaderies en els establiments d'aquelles.

3. La infracció al que disposa l'apartat anterior és sancionable d'acord amb el que estableix aquesta Llei, amb independència de les responsabilitats derivades, si s'escau, de la respectiva legislació especial i sense perjudici de la improcedència del fet que un mateix fet sigui objecte d'una doble sanció administrativa.

Article 9. Obligació de vendre.

1. L'oferta pública de venda o l'exposició d'articles en establiments comercials constitueix el titular en l'obligació de procedir a la seva venda a favor dels demandants que compleixin les condicions d'adquisició, atenent, en el

segon cas, l'ordre temporal de les sol·licituds. Queden exceptuats d'aquesta obligació els objectes sobre els quals s'adverteixi, expressament, que no estan a la venda o que, clarament, formin part de la instal·lació o decorat.

2. Els comerciants no poden limitar la quantitat d'articles que poden ser adquirits per cada comprador ni establir preus més elevats o suprimir reduccions o incentius per a les compres que superin un determinat volum. En cas que, en un establiment obert al públic, no es disposi d'existències suficients per cobrir la demanda, cal atènyer-se a la prioritat temporal en la sol·licitud.

Article 10. Dret de desistiment.

1. Quan en l'exercici d'un dret prèviament reconegut es procedeixi a la devolució d'un producte, el comprador no té l'obligació d'indemnitzar el venedor pel seu desgast o deteriorament a causa exclusivament de la seva prova per prendre una decisió sobre la seva adquisició definitiva sense alterar les condicions del producte en el moment del lliurament. Es prohibeix al venedor exigir cap avançament de pagament o prestació de garanties, fins i tot l'acceptació d'efectes que garanteixin un eventual rescabament a favor seu per al cas que es retorni la mercaderia.

2. En cas que no s'hagi fixat el termini dins el qual el comprador pot desistir del contracte, aquell és de set dies.

Article 11. Forma dels contractes.

1. Els contractes de compravenda a què es refereix aquesta Llei no estan subjectes a cap formalitat llevat dels supòsits expressament assenyalats en els codis civil i de comerç i en aquesta Llei o en altres lleis especials.

2. No obstant això, quan la perfecció del contracte no sigui simultània amb el lliurament de l'objecte o quan el comprador tingui la facultat de desistir del contracte, el comerciant ha d'expedir la factura, el rebut o un altre document anàleg en el qual han de constar els drets o garanties especials del comprador i la part del preu que, si s'escau, hagi estat satisfeta.

3. En tot cas, el comprador pot exigir el lliurament d'un document en el qual, com a mínim, hi consti l'objecte, el preu i la data del contracte.

Article 12. Garantia i servei postvenda.

1. El venedor ha de respondre de la qualitat dels articles venuts en la forma que determinen els codis civil i mercantil, així com la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i les normes concordants i complementàries.

2. El termini mínim de la garantia, en el cas de béns de caràcter durador, és de sis mesos a comptar de la data de recepció de l'article de què es tracti, llevat que la seva naturalesa ho impedeixi i sense perjudici de les disposicions legals o reglamentàries específiques per a béns o serveis concrets.

3. El productor o, si no, l'importador han de garantir, en tot cas, davant dels compradors, l'existència d'un adequat servei tècnic per als béns de caràcter durador que fabrica o importa, així com el subministrament de peces de recanvi durant un termini mínim de cinc anys a comptar de la data en què el producte es deixi de fabricar.

Per facilitar l'exercici d'aquest dret, el venedor en el moment del lliurament del bé ha d'estendre per compte del fabricant o importador, o, si no, en nom propi, el document de garantia i li ha de proporcionar les instruccions suficients per al correcte ús i instal·lació de l'article, així com per a la formulació de les reclamacions pertinents.

4. L'acció o el dret de recuperació dels gèneres lliurats pel consumidor o usuari al comerciant per a la seva reparació prescriu al cap de tres anys a partir del moment del lliurament. S'han d'establir per reglament les dades

que ha de fer constar el comerciant en el moment en què se li lliuri un objecte per a la seva reparació i les formes en què es pot acreditar el lliurament.

CAPÍTOL III

Preus

Article 13. *Llibertat de preus.*

1. Els preus de venda dels articles han de ser lliurement determinats i oferts amb caràcter general d'acord amb el que disposa la legislació de defensa de la competència lliure i lleial, amb les excepcions que estableixen lleis especials.

2. No obstant això, el Govern de l'Estat, prèvia audiència dels sectors afectats, pot fixar els preus o els marges de comercialització de determinats productes, així com sotmetre les seves modificacions a control o a autorització administrativa prèvia, en els casos següents:

a) Quan es tracti de productes de primera necessitat o de primeres matèries estratègiques.

b) Quan es tracti de béns produïts o comercialitzats en règim de monopoli o mitjançant concessió administrativa.

c) Com a mesura complementària de les polítiques de regulació de produccions o de subvencions, o altres ajudes a empreses o sectors específics.

d) Excepcionalment i mentre persisteixin les circumstàncies que aconsellin la intervenció, quan, en un sector determinat, s'hi aprecii absència de competència efectiva, hi hagi obstacles greus al funcionament del mercat o es produeixin situacions de desproveïment.

Article 14. *Prohibició de la venda amb pèrdua.*

1. No obstant el que disposa l'article anterior, no es poden oferir ni realitzar vendes al públic amb pèrdua, llevat dels supòsits que regulen els capítols IV i V del títol II d'aquesta Llei, llevat que, qui la realitzi, tingui per objectiu assolir els preus d'un o diversos competidors amb capacitat per afectar, significativament, les seves vendes, o es tracti d'articles peribles en les dates pròximes a la seva inutilització.

En tot cas, s'ha de respectar el que disposa la Llei sobre competència deslleial.

2. Als efectes assenyalats a l'apartat anterior, es considera que hi ha venda amb pèrdua si el preu aplicat a un producte és inferior al d'adquisició segons factura, deduïda la part proporcional dels descomptes que figurin en aquesta, o al de reposició si aquest és inferior a aquell o al cost efectiu de producció si l'article ha estat fabricat pel mateix comerciant, incrementats en les quotes dels impostos indirectes que gravin l'operació.

3. A l'efecte de la deducció en el preu a què es refereix el paràgraf anterior, no s'han de computar les retribucions o les bonificacions de qualsevol tipus que signifiquin compensació per serveis prestats.

4. En cap cas, les ofertes conjuntes o els obsequis als compradors es poden utilitzar per evitar l'aplicació del que disposa aquest article.

Article 15. *Vendes amb preus reduïts per a col·lectius especials.*

Els establiments comercials creats per subministrar productes a col·lectius determinats i que reben per a aquesta finalitat qualsevol tipus d'ajuda o subvenció no poden oferir els productes al públic en general ni a persones diferents dels beneficiaris.

CAPÍTOL IV

Adquisicions dels comerciants

Article 16. *Règim general.*

El règim jurídic de les adquisicions de qualsevol mena de productes efectuades per comerciants s'ha de subjectar al que disposa la legislació civil i mercantil amb les especialitats que conté l'article següent.

Article 17. *Pagaments als proveïdors.*

1. A falta de pacte exprés, s'entén que els comerciants han d'efectuar el pagament del preu de les mercaderies que comprin el mateix dia de la seva recepció.

2. Els comerciants, als quals s'efectuïn els lliuraments corresponents, estan obligats a documentar, en el mateix acte, l'operació de lliurament i recepció amb menció expressa de la seva data.

De la mateixa manera, els proveïdors han d'indicar en la factura el dia del calendari en què s'ha de produir el pagament.

3. Quan els comerciants acordin amb les persones a les quals comprin les mercaderies ajornaments de pagament que excedeixin els seixanta dies des de la data de lliurament i recepció d'aquestes, el pagament ha de quedar instrumentat en un document que comporti una acció canviària amb menció expressa de la data de pagament, indicada a la factura. Aquest document l'han d'emetre o acceptar els comerciants dins el termini de trenta dies des de la data de la recepció de la mercaderia, sempre que la factura hagi estat prèviament enviada. Per a la concessió d'ajornaments de pagament superiors a cent vint dies, el venedor pot exigir que quedin garantits mitjançant un aval bancari o assegurança de crèdit o caució.

4. En qualsevol cas, es produeix la meritació d'interessos moratoris de manera automàtica a partir de l'endemà del dia assenyalat per al pagament o, si no hi ha pacte, d'aquell en el qual s'hauria hagut d'efectuar d'acord amb el que estableix l'apartat 1. En aquests supòsits, el tipus aplicable per determinar la quantia dels interessos és un 50 per 100 superior a l'assenyalat per a l'interès legal, llevat que l'interès pactat sigui superior.

5. Als efectes que preveu aquest article i amb referència exclusiva als béns consumibles, s'entén com a data de lliurament aquella en la qual efectivament s'hagi produït, encara que, inicialment, el títol del lliurament sigui diferent del de compravenda, sempre que les mercaderies hagin estat adquirides finalment pel receptor.

TÍTOL II

Activitats de promoció de vendes

CAPÍTOL I

Generalitats

Article 18. *Concepte.*

1. Tenen la consideració d'activitats de promoció de vendes, les vendes en rebaixes, les vendes en oferta o promoció, les vendes de saldos, les vendes en liquidació, les vendes amb obsequi i les ofertes de venda directa.

2. Les denominacions abans assenyalades únicament es poden fer servir per anunciar les vendes que s'ajusten a la regulació respectivament que estableix aquesta Llei, i queda expressament prohibida la utilització de les denominacions esmentades o altres de similars per

anunciar vendes que no responen al concepte legal corresponent.

Article 19. *Informació.*

1. En els anuncis de les vendes a què es refereix l'article anterior, s'hi han d'especificar la durada i, si s'escau, les regles especials aplicables a aquestes.

2. Quan les ofertes especials no compreguin, almenys, la meitat dels articles posats a la venda, la pràctica de promoció de què es tracti no es pot anunciar com una mesura general, sinó referida exclusivament als articles o sectors als quals realment afecti.

3. Es considera enganyosa l'oferta de productes amb premi o regal si el consumidor no rep realment i efectivament el que raonablement es pugui esperar d'acord amb l'oferta realitzada.

Article 20. *Constància de la reducció de preus.*

1. Sempre que s'ofereixin articles amb reducció de preu, ha de constar amb claredat, a cada un d'aquests, el preu anterior juntament amb el preu reduït, llevat en el cas que es tracti d'articles posats a la venda per primera vegada.

S'entén per preu anterior el que s'hagi aplicat sobre productes idèntics durant un període continuat d'almenys trenta dies en el curs dels sis mesos precedents.

2. No obstant el que assenyala l'apartat precedent, quan es tracti d'una reducció percentual d'un conjunt d'articles, n'hi ha prou amb l'anunci genèric d'aquesta sense necessitat que consti individualment en cada article ofert.

Article 21. *Determinació dels articles oferts.*

En cas que s'ofereixin articles a preu normal i a preu reduït, els uns i els altres han d'estar convenientment separats, de manera que no hi pugui haver error raonable entre els que són objecte d'una oferta o els altres, i s'ha de distingir, si s'escau, l'existència de rebaixes, saldos, liquidacions, promocions o obsequis.

Article 22. *Venda multinivell.*

1. La venda multinivell constitueix una forma especial de comerç en la qual un fabricant o un comerciant majorista ven els seus productes o serveis al consumidor final a través d'una xarxa de comerciants i/o agents distribuïdors independents, coordinats dins d'una mateixa xarxa comercial i en què els beneficis econòmics s'obtenen mitjançant un únic marge sobre el preu de venda al públic, que es distribueix mitjançant la percepció de percentatges variables sobre el total de la facturació generada pel conjunt dels consumidors i dels comerciants i/o distribuïdors independents integrats a la xarxa comercial, i proporcionalment al volum de negoci que cada component hagi creat.

2. Entre el fabricant o el majorista i el consumidor final només és admissible l'existència d'un distribuïdor.

3. Queda prohibit organitzar la comercialització de productes i serveis si:

a) El benefici econòmic de l'organització i dels venedors no s'obté exclusivament de la venda o servei distribuït als consumidors finals, sinó de la incorporació de nous venedors, o

b) No es garanteix adequadament que els distribuïdors tinguin l'oportuna contractació laboral o compleixin els requisits que s'exigeixen legalment per a l'exercici d'una activitat comercial.

c) Hi ha l'obligació de fer una compra mínima dels productes distribuïts per part dels nous venedors sense pacte de recompra en les mateixes condicions.

4. En cap cas el fabricant o majorista titular de la xarxa pot condicionar l'accés a aquesta a l'abonament d'una quota o cànon d'entrada que no sigui equivalent als productes i material promocional, informatiu o formatiu lliurats a un preu similar al d'altres d'homòlegs existents en el mercat i que no poden superar la quantitat que es determini per reglament.

Article 23. *Prohibició de vendes en piràmide.*

1. Es prohibeix la venda realitzada pel procediment anomenat «en cadena o piramidal» i qualsevol altre d'anàleg, que consisteix a oferir productes o serveis al públic a un preu inferior al seu valor de mercat o de forma gratuïta, amb la condició que s'aconsegueixi l'adhesió d'altres persones.

2. Es prohibeix proposar l'obtenció d'adhesions o inscripcions amb l'esperança d'obtenir un benefici econòmic relacionat amb la progressió geomètrica del nombre de persones reclutades o inscrites.

3. Les condicions contractuals contràries al que preveu aquest article són nul·les de ple dret.

CAPÍTOL II

Venda en rebaixes

Article 24. *Concepte.*

1. S'entén que hi ha venda en rebaixes si els articles objecte de la venda s'ofereixen, en el mateix establiment en el qual s'exerceix habitualment l'activitat comercial, a un preu inferior al fixat abans de la venda.

2. No es pot qualificar de venda en rebaixes la dels productes no posats a la venda en condicions de preu ordinari amb anterioritat, així com la dels productes deteriorats o adquirits per tal de ser venuts a un preu inferior a l'ordinari.

Article 25. *Temporada de rebaixes.*

1. Les vendes en rebaixes només poden tenir lloc com a tals en dues temporades anuals; una iniciada al principi d'any, i l'altra, al voltant del període estival de vacances.

2. La durada de cada període de rebaixes ha de ser com a mínim d'una setmana i com a màxim de dos mesos, d'acord amb la decisió de cada comerciant, dins de les dates concretes que han de fixar les comunitats autònomes competents.

Article 26. *Qualitat dels productes rebaixats.*

1. Els articles objecte de la venda en rebaixes han d'haver estat inclosos amb anterioritat i, durant el termini mínim d'un mes, en l'oferta habitual de vendes i no poden haver estat objecte de cap pràctica de promoció en el curs del mes que precedeixi la data d'inici de la venda en rebaixes.

2. Especialment, queda prohibit oferir, com a rebaixats, articles deteriorats.

CAPÍTOL III

Vendes de promoció

Article 27. *Concepte.*

1. Es consideren vendes de promoció o en oferta aquelles no previstes específicament en un altre dels capítols d'aquest títol, que es realitzin per un preu inferior o en condicions més favorables que les habituals, amb la fina-

litat de potenciar la venda de certs productes o el desenvolupament d'un o diversos comerços o establiments.

2. Els productes en promoció no poden estar deteriorats o ser de pitjor qualitat que els mateixos productes que hagin de ser objecte de futura oferta ordinària a preu normal.

3. És aplicable a les vendes de promoció el que disposen els articles 33 i 34 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL IV

Venda de saldos

Article 28. *Concepte.*

1. Es considera venda de saldos la de productes el valor de mercat dels quals apareix manifestament disminuït a causa del seu deteriorament, desperfecte, desús o obsolescència.

2. No es pot qualificar de venda de saldos la dels productes la venda dels quals sota aquest règim implica risc o engany per al comprador, ni la dels productes que no es venen realment per un preu inferior a l'habitual.

3. Tampoc es pot qualificar de venda de saldos aquella en la qual els productes no pertanyien al comerciant sis mesos abans de la data de començament d'aquest tipus d'activitat comercial, llevat dels establiments dedicats específicament a aquest sistema de venda.

Article 29. *Deure d'informació.*

1. Les vendes de saldos s'han d'anunciar necessàriament amb aquesta denominació o amb la de «venda de restes».

2. Quan es tracti d'articles deteriorats o defectuosos, ha de constar aquesta circumstància de manera precisa i ostensible.

CAPÍTOL V

Vendes en liquidació

Article 30. *Concepte.*

1. S'entén per venda en liquidació la venda de caràcter excepcional i de finalitat extintiva de determinades existències de productes que, anunciada amb aquesta denominació o una altra d'equivalent, tingui lloc en execució d'una decisió judicial o administrativa, o porta a terme el comerciant o l'adquirent per qualsevol títol del negoci d'aquell en algun dels casos següents:

a) Cessament total o parcial de l'activitat de comerç. En el cas de cessament parcial, s'hi ha d'indicar la classe de mercaderies objecte de liquidació.

b) Canvi de ram de comerç o modificació substancial en l'orientació del negoci.

c) Canvi de local o realització d'obres d'importància en aquest.

d) Qualsevol cas de força major que causi un greu obstacle al desenvolupament normal de l'activitat comercial.

2. No poden ser objecte d'aquest tipus d'activitat comercial els productes que no formin part de les existències de l'establiment, o aquells que van ser adquirits pel comerciant per tal d'incloure'ls en la mateixa liquidació.

3. En tot cas, ha de cessar la venda en liquidació si desapareix la causa que la va motivar o si es liquiden efectivament els productes objecte d'aquesta.

4. Els anuncis de les vendes en liquidació han d'indicar la causa d'aquesta.

Article 31. *Durada i reiteració.*

1. La durada màxima de la venda en liquidació és de tres mesos, llevat del cas de cessament total de l'activitat, que és d'un any.

2. En el curs dels tres anys següents a la finalització d'una venda en liquidació, el venedor no pot exercir el comerç a la mateixa localitat, sobre productes similars als que hagin estat objecte de liquidació, per qualsevol dels motius assenyalats als paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article anterior.

Tampoc pot fer una nova liquidació en el mateix establiment, excepte quan aquesta última tingui lloc en execució d'una decisió judicial o administrativa, per cessament total de l'activitat o per causa de força major.

CAPÍTOL VI

Vendes amb obsequis

Article 32. *Concepte.*

1. Amb la finalitat de promoure les vendes, es pot oferir als compradors un altre producte o servei gratuït o a preu especialment reduït, ja sigui en forma automàtica, o bé mitjançant la participació en un sorteig o concurs.

2. Quan l'incentiu consisteixi en un sorteig, el que disposa aquesta Llei és aplicable sense perjudici del que estableixi la legislació sectorial corresponent.

3. En tot cas, la comunicació a qualsevol persona que hagi resultat premiada amb un premi ha d'advertir inexcusablement que aquest no està condicionat a l'adquisició de determinats productes o serveis.

Article 33. *Lliurament dels obsequis.*

1. Els béns o serveis en què consisteixin els obsequis o incentius promocionals s'han de lliurar als compradors en el termini màxim que han de determinar les comunitats autònomes, sense que pugui excedir els tres mesos, a comptar del moment en què el comprador reuneixi els requisits exigits. Quan l'ofertament s'hagi fet en els envasos dels productes corresponents, el dret a obtenir la prima oferta es pot exercir, com a mínim, durant els tres mesos següents a la data de caducitat de la promoció.

2. En cas que els obsequis oferts formin part d'un conjunt o col·lecció, l'empresa responsable de l'oferta està obligada a canviar qualsevol d'aquells productes per un altre de diferent, llevat que en l'oferta pública de l'incentiu s'hagi establert un altre procediment per obtenir les diferents peces de la col·lecció.

Article 34. *Prohibició d'ofertes conjuntes.*

1. Queda prohibit oferir conjuntament i com una unitat de contractació dues o més classes o unitats d'articles excepte en els casos següents:

a) Quan hi hagi una relació funcional entre els articles oferts.

b) Quan sigui pràctica comercial comuna vendre determinats articles en quantitats superiors a un determinat mínim.

c) Quan s'ofereixi, simultàniament, la possibilitat d'adquirir els articles per separat i al seu preu habitual.

d) Quan es tracti de lots o grups d'articles presentats conjuntament per raons estètiques o per ser destinats a la realització d'obsequis.

2. En tot cas, és aplicable el que disposa sobre això la legislació sobre defensa de la competència.

CAPÍTOL VII

Oferta de venda directaArticle 35. *Veracitat de l'oferta.*

Queda prohibit que, en l'oferta al públic de mercaderies de qualsevol classe, el venedor invoqui la condició de fabricant o majorista, llevat que reuneixi les circumstàncies següents:

a) Que, en el primer cas, fabriqui realment la totalitat dels productes posats a la venda i, en el segon, realitzi les operacions de venda fonamentalment a comerciants detallistes.

b) Que els preus oferts siguin els mateixos que aplica a altres comerciants, majoristes o detallistes, segons els casos.

TÍTOL III

Vendes especials

CAPÍTOL I

GeneralitatsArticle 36. *Concepte.*

1. Es consideren vendes especials, als efectes d'aquesta Llei, les vendes a distància, les vendes ambulants o no sedentàries, les vendes automàtiques i les vendes en pública subhasta.

2. Les vendes de béns mobles a terminis es regeixen per la seva normativa específica.

Article 37. *Autorització.*

Els comerciants que exerceixin qualsevol de les activitats objecte d'aquest títol han de ser autoritzats per la respectiva comunitat autònoma i figurar inscrits en el Registre que, a aquests efectes, puguin establir aquestes.

CAPÍTOL II

Vendes a distànciaArticle 38. *Concepte.*

1. Es consideren vendes a distància les realitzades sense la presència física simultània del comprador i del venedor, en què la proposta de contractació del venedor i l'acceptació del comprador es transmet per un mitjà de comunicació a distància de qualsevol naturalesa.

En particular estan incloses en aquest concepte les que es realitzin mitjançant comandes sobre catàlegs prèviament distribuïts als possibles compradors.

2. L'autorització de les vendes a distància, així com la inscripció de les respectives empreses en el corresponent registre i expedició de credencials corresponen al Ministeri de Comerç i Turisme, quan les propostes es difonguin per mitjans que abastin el territori de més d'una comunitat autònoma.

El Ministeri de Comerç i Turisme ha d'informar les comunitats autònomes de les empreses de venda a distància registrades.

3. La regulació que estableix aquesta Llei per a les vendes a distància no és aplicable a:

- La venda mitjançant màquines automàtiques.
- Els productes realitzats a mida.

c) Els contractes de subministraments de productes alimentaris, de begudes o altres articles de la llar no duradors i de consum corrent.

Article 39. *Proposta de contractació.*

1. En totes les propostes de contractació ha de constar, inequívocament, que es tracta d'una proposta comercial.

2. Així mateix, s'ha d'informar el consumidor que la utilització d'una tècnica de comunicació a distància per a la transmissió de la comanda té caràcter oneros, llevat que aquest punt resulti evident.

3. En tot cas, s'han de complir les disposicions vigents respecte a la intimitat i sobre protecció dels menors, i s'han de considerar només el nom, els cognoms i el domicili de les persones que figuren en el cens electoral com a dades accessibles al públic en els termes que estableix la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre, de regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal, i s'ha de donar l'oportunitat a les persones d'oposar-se a rebre comunicacions comercials.

Article 40. *Contingut de les propostes.*

L'oferta de venda a distància ha d'incloure, com a mínim, els punts següents:

- Identitat del proveïdor.
- Característiques especials del producte.
- Preu i, si s'escau, degudament separades, les despeses de transport.
- Forma de pagament i modalitats de lliurament o d'execució.
- Termini de validesa de l'oferta.

Article 41. *Necessitat de consentiment exprés.*

1. En cap cas la falta de resposta a l'oferta de venda a distància es pot considerar com a acceptació de la venda.

2. Si el venedor, sense l'acceptació explícita del destinatari de l'oferta, li envia el producte ofert, s'ha d'aplicar el que disposa l'article següent.

Article 42. *Prohibició d'enviaments no sol·licitats.*

1. Queda prohibit enviar al consumidor o usuari articles o mercaderies no demanades per ell mateix al comerciant, excepte les mostres comercials. En cas que es faci així, i sense perjudici de la infracció que això suposa, el receptor d'aquests articles no està obligat a retornar-los, ni pot reclamar-l'hi el preu.

En el cas que decideixi retornar-lo, no ha d'indemnitzar pels danys o demerits que hagi sofert el producte.

2. No és aplicable el que disposa el paràgraf anterior si és evident que l'enviament es devia a un error, ja que tenia la finalitat de respondre a una demanda que, en realitat, no s'havia produït. En aquest cas, el receptor ha de guardar-lo a disposició del venedor durant un mes des que comuniqui la recepció errònia de l'objecte, i té dret a retenir-lo fins que sigui indemnitzat amb una quantitat igual al 10 per 100 del seu valor en venda o a fer-lo seu definitivament, si aquesta indemnització no li és satisfeta en el termini abans esmentat.

Article 43. *Termini d'execució i pagament.*

1. Si no s'indica a l'oferta el termini d'execució de la comanda, aquesta s'ha de fer dins els trenta dies següents al de la seva recepció pel venedor.

2. Només es pot exigir el pagament abans del lliurament del producte si es tracta d'una comanda que s'ha

elaborat amb algun element diferenciador per a un client específic i a sol·licitud del mateix client.

Article 44. *Dret de desistiment.*

1. El comprador pot desistir lliurement del contracte dins el termini de set dies comptats des de la data de recepció del producte.

En cas que l'adquisició del producte s'efectuï mitjançant un acord de crèdit, el desistiment del contracte principal implica la resolució d'aquell.

2. L'exercici del dret o desistiment no està subjecte a cap formalitat, i és suficient que s'acrediti en qualsevol forma admesa en dret.

3. El dret de desistiment del comprador no pot implicar la imposició de cap penalitat, per bé que el comprador ha de satisfer les despeses directes de devolució i, si s'escau, indemnitzar els desperfectes de l'objecte de la compra.

Article 45. *Excepcions al dret de desistiment.*

El que disposa l'article anterior no és aplicable als supòsits següents:

1) A les transaccions de valors mobiliaris i altres productes el preu dels quals estigui subjecte a fluctuacions d'un mercat no controlat pel proveïdor.

2) Als contractes subscrits amb la intervenció d'un fedatari públic.

3) Tampoc s'estén el dret de desistiment, llevat que hi hagi un pacte en contra, a les vendes d'objectes que puguin ser reproduïts o copiats amb caràcter immediat, que es destinin a la higiene corporal o que, per raó de la seva naturalesa, no puguin ser retornats.

Article 46. *Pagament mitjançant targeta de crèdit.*

1. Quan l'import d'una compra s'hagi carregat utilitzant el número d'una targeta de crèdit sense que aquesta hagi estat presentada directament o identificada electrònicament, el titular pot exigir la immediata anul·lació del càrrec.

En aquest cas, les corresponents anotacions de deute i reabonament en els comptes del proveïdor i del titular s'han d'efectuar amb la màxima brevetat.

2. Tanmateix, si la compra ha estat efectivament realitzada pel titular de la targeta i, per tant, s'ha realitzat indegudament l'anul·lació del càrrec corresponent, aquell està obligat davant del venedor al rescabament dels danys i perjudicis ocasionats com a conseqüència de l'anul·lació.

Article 47. *Informació.*

A l'execució del contracte, el comprador ha d'haver rebut informació escrita i en la llengua utilitzada en la proposta de contractació, informació comprensiva de totes les dades assenyalades a l'article 40 i, a més, de les següents:

a) Adreça d'un dels establiments del venedor, així com el seu domicili social.

b) Si s'escau, condicions de crèdit o pagament escalonat.

c) Document de desistiment o revocació, identificat clarament com a tal amb el nom i l'adreça de la persona a qui s'ha d'enviar i les dades d'identificació del contracte i dels contractants a què es refereix.

Article 48. *Irrenunciabilitat dels drets.*

La renúncia efectuada, explícitament o implícitament, pel consumidor als drets que li són reconeguts en aquest capítol és nul·la i no impedeix l'aplicació deguda de les normes que aquest conté.

CAPÍTOL III

Venda automàtica

Article 49. *Concepte.*

1. És venda automàtica la forma de distribució detallada en què es posa a disposició del consumidor el producte o servei perquè aquest l'adquireixi mitjançant l'accionament de qualsevol tipus de mecanisme i previ pagament del seu import.

2. Totes les màquines per a la venda automàtica han d'haver estat objecte d'homologació prèvia per la comunitat autònoma corresponent.

3. Per a la instal·lació de màquines de venda automàtica es requereix l'autorització específica de les autoritats competents per raó del producte objecte de l'activitat comercial i la de les autoritats competents en matèria de comerç. També s'han d'exigir les autoritzacions que siguin necessàries per altres raons de caràcter sectorial.

Article 50. *Advertències obligatòries.*

En totes les màquines de venda ha de constar amb claredat quin és el producte que expenen, el preu, tipus de monedes que admeten, instruccions per a l'obtenció del producte desitjat, dades d'homologació de l'aparell, identitat de l'ofertor i número d'inscripció en el registre corresponent, així com una adreça i un telèfon per atendre les reclamacions.

Article 51. *Recuperació de l'import.*

Totes les màquines de venda han de permetre la recuperació automàtica de l'import introduït en el cas de no facilitar l'article sol·licitat.

Article 52. *Responsabilitat.*

En cas que les màquines de venda estiguin instal·lades en un local destinat al desenvolupament d'una empresa o activitat privada, els seus titulars responen solidàriament amb el de la mateixa màquina davant el comprador del compliment de les obligacions derivades de la venda automàtica.

CAPÍTOL IV

Venda ambulant o no sedentària

Article 53. *Concepte.*

Es considera venda ambulant o no sedentària la realitzada per comerciants, fora d'un establiment comercial permanent, de forma habitual, ocasional, periòdica o continuada, en els perímetres o llocs degudament autoritzats en instal·lacions comercials desmuntables o transportables, incloent-hi els camions botiga. En tot cas, la venda no sedentària únicament es pot portar a terme en mercats fixos, periòdics o ocasionals, i també en llocs instal·lats a la via pública per a productes de naturalesa estacional.

Article 54. *Autorització.*

Correspon als ajuntaments atorgar les autoritzacions per a l'exercici de la venda ambulant en els seus respectius termes municipals, d'acord amb les seves normes específiques i les contingudes a la legislació vigent.

Article 55. *Identificació.*

Els qui exerceixin el comerç ambulant han de tenir exposat en forma fàcilment visible per al públic les dades personals i el document en què consti l'autorització muni-

cipal corresponent, i també una adreça per a la recepció de les possibles reclamacions.

CAPÍTOL V

Venda en subhasta pública

Article 56. *Concepte.*

1. La celebració d'una subhasta pública consisteix a oferir, públicament i irrevocablement, la venda d'un bé a favor de qui ofereixi, mitjançant el sistema de licitacions i dins el termini concedit a aquest efecte, el preu més alt per damunt d'un mínim, tant si aquest es fixa inicialment o mitjançant ofertes descendents realitzades en el curs del mateix acte.

2. La regulació de les vendes en pública subhasta que conté aquesta Llei s'aplica a les efectuades per empreses que es dediquen habitualment a aquesta activitat o al comerç al detall.

Les subhastes de títols, així com les subhastes judicials i administratives, es regeixen per la seva normativa específica.

Article 57. *Contracte de subhasta.*

1. En el supòsit que els béns que se subhasten no pertanyin a l'empresa que exerceix aquesta activitat, les relacions amb el propietari dels béns s'han d'ajustar a l'estipulat entre les parts d'acord amb la normativa general sobre contractació.

2. Si no hi ha un pacte exprés, s'entén que totes les despeses de la subhasta, incloses les de custòdia i, si s'escau, taxació, corresponen a l'empresa de subhastes, sense que el propietari hagi de lliurar per aquest concepte cap remuneració addicional, llevat del preu o gratificació establert.

També correspon a l'empresa, llevat que hi hagi una estipulació en contra, l'obligació de custòdia i exposició dels béns i, si s'escau, les d'inclusió en el catàleg.

3. L'empresa subhastadora ha de comprovar, si s'escau, el compliment dels requisits que estableix la legislació per a la protecció del tresor artístic, històric i bibliogràfic d'Espanya.

4. L'encàrrec de subhasta s'ha de documentar per un escrit en el qual s'han d'identificar les parts, l'objecte i les condicions de la venda, així com la retribució de l'empresa subhastadora.

Article 58. *Oferta de venda en subhasta.*

1. L'oferta de venda en subhasta ha de contenir una descripció veraç dels objectes que surten a la subhasta, amb identificació de si les qualitats són certes o, simplement, suposades o adverades per un determinat expert.

2. En especial, quan a sales especialitzades en objectes d'art o de valor s'ofereixi la venda en subhasta d'una imitació o d'un article que, encara que aparentment precís, no ho sigui en realitat, s'ha de fer constar, expressament, aquesta circumstància tant en els anuncis com en les invitacions a les licitacions.

Quan s'ofereixi la venda en subhasta d'un objecte acompanyat del nom o de les inicials d'un determinat autor o precisant que apareix signat per aquest, es considera que es ven com a original de l'autor, llevat que hi constin clarament les advertències oportunes.

3. El que disposa l'apartat 2 d'aquest article també és aplicable a les vendes d'objectes preciosos o artístics que s'ofereixin al públic en forma diferent a la subhasta.

Article 59. *Relacions entre l'empresa subhastadora i els licitadors.*

1. Únicament es pot exigir la constitució d'una fiança als licitadors si s'ha consignat expressament aquesta condició en els anuncis de la subhasta.

En cap cas, l'import de les fiances pot ser superior al 5 per 100 del preu de sortida dels béns en la licitació dels quals es vulgui participar.

2. La fiança constituïda pels licitadors als quals no hagi estat adjudicada la rematada, els ha de ser reintegrada dins el termini màxim de tres dies a comptar de la finalització de l'acte.

3. En cas que el rematant no satisfaci el preu en les condicions en què es va fer l'adjudicació, perd la fiança constituïda que, si no hi ha pacte, correspon al titular del bé subhastat, una vegada deduït el premi o la comissió atribuïble a l'empresa subhastadora, sense perjudici del dret del venedor a exigir el compliment del contracte.

Article 60. *Documentació.*

1. Una vegada adjudicat un bé, s'ha de consignar immediatament per escrit i s'ha de procedir al lliurament d'aquest una vegada satisfet el preu de la rematada o la part d'aquest determinada en els anuncis corresponents.

2. Les vendes en pública subhasta s'han de formalitzar, necessàriament, mitjançant un document públic o privat que, si s'escau, pot ser atorgat per l'empresa subhastadora com a mandatària del propietari del bé subhastat.

Article 61. *Efectes de la venda en subhasta.*

1. L'adquisició de béns mobles mitjançant una venda en pública subhasta d'acord amb el que preveu aquesta Llei determina la irreivindicabilitat d'aquests en la forma que estableix l'article 85 del Codi de comerç.

2. L'empresa subhastadora ha de respondre solidàriament amb el titular del bé subhastat pels vicis o defectes ocults de la cosa venuda, quan hagi incomplert les obligacions d'informació que li imposa l'article 58 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL VI

De l'activitat comercial en règim de franquícia

Article 62. *Regulació del règim de franquícia.*

1. L'activitat comercial en règim de franquícia és la que es porta a terme en virtut d'un acord o contracte pel qual una empresa, denominada franquiciadora, cedeix a una altra, denominada franquiciada, el dret a l'explotació d'un sistema propi de comercialització de productes o serveis.

2. Les persones físiques o jurídiques que vulguin dur a terme a Espanya l'activitat de franquiciadors a què es refereix l'apartat anterior, s'han d'inscriure, si s'escau, en el registre que poden establir les administracions competents.

3. Així mateix, amb una antelació mínima de vint dies a la signatura de qualsevol contracte o precontracte de franquícia o lliurament per part del futur franquiciat al franquiciador de qualsevol pagament, el franquiciador ha d'haver lliurat al futur franquiciat per escrit la informació necessària perquè pugui decidir lliurement i amb coneixement de causa la seva incorporació a la xarxa de franquícia i, en especial, les dades principals d'identificació del franquiciador, descripció del sector d'activitat del negoci objecte de franquícia, contingut i característiques de la franquícia i de la seva explotació, estructura i extensió de la xarxa i elements essencials de l'acord de franquícia.

S'han d'establir per reglament les altres condicions bàsiques per a l'activitat de cessió de franquícies.

TÍTOL IV

Infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 63. *Competències sancionadores.*

1. Les administracions públiques han de comprovar el compliment del que disposa aquesta Llei, per a la qual cosa poden dur a terme les actuacions inspectores necessàries a les empreses corresponents. També han de sancionar les infraccions comeses, prèvia instrucció de l'expedient oportú, sense perjudici de les responsabilitats civils, penals o d'un altre ordre que hi puguin concórrer.

La competència sancionadora correspon a les comunitats autònomes respectives.

2. La instrucció de causa penal davant els tribunals de justícia o la incoació d'un expedient per infracció de les normes de defensa de la competència suspèn la tramitació de l'expedient administratiu sancionador que hagi estat incoat pels mateixos fets i, si s'escau, l'eficàcia de les resolucions sancionadores.

3. Són aplicables a les infraccions que recull aquesta Llei les regles i principis sancionadors que conté la legislació general sobre règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú.

4. En cap cas es pot imposar una doble sanció pels mateixos fets i en funció dels mateixos interessos públics protegits, per bé que s'han d'exigir les altres responsabilitats que es dedueixin d'altres fets o infraccions concurrents.

CAPÍTOL II

Classes d'infraccions

Article 64. *Infraccions lleus.*

Tenen la consideració d'infraccions lleus:

a) No exhibir la necessària autorització, homologació o comunicació en la forma legalment o reglamentàriament establerta.

b) La realització d'activitats comercials en horari superior al màxim que, si s'escau, s'hagi establert.

c) Realitzar vendes en rebaixes fora dels casos autoritzats en aquesta Llei.

d) No fer constar en els articles rebaixats els seus preus habituals.

e) L'incompliment del que disposa aquesta Llei sobre les ofertes de venda conjunta.

f) Ometre en els anuncis de les subhastes els requisits que estableix aquesta Llei.

g) El retard en la devolució de les fiances constituïdes pels licitadors no adjudicatariats de les vendes en subhasta.

h) En general, l'incompliment de les obligacions que estableix aquesta Llei o les normes dictades per al seu desplegament, que no siguin objecte de sanció específica.

Article 65. *Infraccions greus.*

1. Tenen la consideració d'infraccions greus:

a) Exercir una activitat comercial sense l'autorització prèvia en cas que aquesta sigui preceptiva, o sense estar inscrit en el corresponent registre especial, o no fer les

comunicacions o notificacions que la normativa vigent exigeix a l'administració comercial.

b) Exigir preus superiors a aquells que hagin estat objecte de fixació administrativa.

c) Realitzar vendes amb pèrdua, llevat dels supòsits que assenyala la llei.

d) La realització per part de les entitats a què es refereix l'article 15 d'operacions de venda amb persones diferents dels seus socis o beneficiaris.

e) La realització d'activitats comercials en diumenges i dies festius en els casos de prohibició.

f) La falta de lliurament pels comerciants als proveïdors d'un document que comporti l'execució canviària en els supòsits i terminis que preveu l'apartat 3 de l'article 17.

g) No deixar constància documental de la data de lliurament de mercaderies pels proveïdors o falsejar aquesta dada.

h) L'oferta d'operacions comercials en piràmide en la forma prohibida per aquesta Llei.

i) La falta de veracitat en els anuncis de pràctiques promocionals qualificant indegudament les vendes o ofertes corresponents.

j) Oferir com a rebaixats articles defectuosos o adquirits expressament amb aquesta finalitat.

k) L'incompliment del règim establert sobre lliurament i bescanvi dels obsequis promocionals.

l) Anunciar o dur a terme operacions de venda en liquidació amb incompliment dels requisits establerts.

m) Anunciar vendes com a directes de fabricant o majorista amb incompliment del que estableix aquesta Llei.

n) L'incompliment del règim que estableix la Llei 26/1991, de 21 de novembre, per a les vendes domiciliàries.

ñ) L'omissió o falsejament dels requisits que exigeix la llei en els anuncis i documentació de la venda a distància.

o) Admetre objectes per a la seva venda en subhasta sense haver comprovat el compliment dels requisits que exigeix la legislació en defensa del patrimoni històric, artístic i bibliogràfic d'Espanya.

p) La resistència, negativa o obstrucció a l'acció comprovadora o inspectora de les administracions comercials.

q) La reincidència a la comissió de faltes lleus.

r) L'incompliment per part dels qui atorguen contracte de franquícia de l'obligació d'inscripció en el registre a què es refereix l'article 62.2.

2. La imposició de sancions administratives en els supòsits recollits en els apartats f) i g) de l'apartat 1 d'aquest article no prejutja, de cap manera, la validesa dels contractes corresponents o de les obligacions, respectivament, assumides per les parts.

Article 66. *Infraccions molt greus.*

Es considera infracció molt greu qualsevol de les definides com a greus a l'article anterior si es donen algunes de les circumstàncies següents:

a) Que el volum de la facturació realitzada o el preu dels articles oferts a què es refereix la infracció és superior a 100.000.000 de pessetes.

b) Que hi ha reincidència.

Article 67. *Reincidència.*

1. S'entén que hi ha reincidència per la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa si ha estat declarat per resolució ferma.

2. No obstant el que assenyala el paràgraf anterior, per qualificar una infracció de molt greu, només cal atene-

nir-se a la reincidència en infraccions greus i la reincidència en infraccions lleus només determina que una infracció d'aquest tipus sigui qualificada com a greu quan s'incorri en el quart supòsit sancionable.

CAPÍTOL III

Sancions

Article 68. *Quantia de les multes.*

1. Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa de 2.500.001 pessetes fins a 100.000.000 de pessetes.

2. Les infraccions greus se sancionen amb una multa de 500.001 pessetes fins a 2.500.000 pessetes.

3. Les infraccions lleus se sancionen amb advertència o multa de fins a 500.000 pessetes.

4. Quan la sanció ho sigui per la forma d'activitat comercial que es realitza o pels productes comercialitzats, les sancions comporten la confiscació i pèrdua de la mercaderia objecte de l'activitat comercial de què es tracti.

5. En el cas de tercera reincidència en infraccions qualificades de molt greus, les comunitats autònomes poden decretar el tancament temporal de l'empresa, l'establiment o la indústria infractora, per un període màxim d'un any.

L'acord de tancament ha de determinar les mesures complementàries per a la seva plena eficàcia.

Article 69. *Graduació.*

1. Les sancions es graduen especialment en funció del volum de la facturació a què afecti, quantia del benefici obtingut, grau d'intencionalitat, termini de temps durant el qual s'ha comès la infracció i reincidència.

2. La sanció no pot suposar més del 5 per 100 de la facturació del comerciant afectada per la infracció en el cas d'infraccions lleus, del 50 per 100 en el cas d'infraccions greus i del volum total de la facturació en el cas d'infraccions molt greus.

Article 70. *Prescripció.*

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap de sis mesos. Aquests terminis es compten a partir de la producció del fet sancionable o de la terminació del període de comissió si es tracta d'infraccions continuades.

2. Les sancions prescriuen en els mateixos terminis comptats a partir de la fermesa de la resolució sancionadora.

Article 71. *Suspensió temporal de l'activitat.*

La comunitat autònoma competent pot adoptar la mesura de tancament de les instal·lacions o els establiments que no disposin de les autoritzacions preceptives o la suspensió del seu funcionament fins que es rectifiquin els defectes o es compleixin els requisits exigits en els supòsits de falta molt greu. Així mateix, pot suspendre la venda quan, en el seu exercici, adverteixi les mateixes irregularitats.

Disposició addicional primera.

El que disposen els articles 38 al 48 d'aquesta Llei és aplicable als contractes, negociats a distància, referents a la prestació de serveis amb les particularitats següents:

1. La regulació assenyalada no s'aplica a les assegurances, els crèdits ni als serveis d'inversió, excepte, per a aquest últim cas, pel que fa al contingut de l'oferta per contractar.

2. Tampoc és aplicable als contractes de serveis amb reserva.

Disposició addicional segona.

Els òrgans de l'Administració competent, així com els òrgans, associacions o persones a què es refereix l'article 25.1 de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat, estan legitimats per instar, en el procediment que estableix el capítol IV de la Llei esmentada, el cessament o, si s'escau, la rectificació de la publicitat que sigui contrària a la normativa vigent.

Disposició addicional tercera.

S'afegeix el següent incís final a l'apartat 1 de l'article 221 de la Llei de societats anònimes:

«Quan la societat tingui un volum de facturació anual superior a 1.000.000.000 de pessetes, el límit de la multa per a cada any de retard s'eleva a 50.000.000 de pessetes.»

Disposició addicional quarta.

1. Les entitats de qualsevol naturalesa jurídica que es dediquin al comerç majorista o detallista o a la realització d'adquisicions o prestin serveis d'intermediació per negociar-les, per compte o encàrrec dels comerciants al detall, han de formalitzar la inscripció, així com el dipòsit anual dels seus comptes en el Registre mercantil en la forma en què es determini per reglament, quan en l'exercici immediatament anterior les adquisicions realitzades o intermediades o les seves vendes hagin superat la xifra de 100.000.000 de pessetes.

Aquestes obligacions no són aplicables als comerciants que són persones físiques.

2. La falta d'inscripció o de dipòsit dels comptes se sanciona tal com preveu l'article 221 de la Llei de societats anònimes.

3. El que disposen els apartats 1 i 2 s'aplica sense perjudici de l'obligació d'inscripció i dipòsit de comptes establerta per a altres entitats d'acord amb les normes específiques.

Disposició addicional cinquena.

Aquesta Llei no és aplicable als establiments dedicats a la venda i expedició de productes farmacèutics, ni a les expenedories de tabac i timbre de l'Estat, en els aspectes regulats per les normatives específiques.

Disposició transitòria única.

El que disposa l'article 8 no és aplicable a les ofertes i promocions iniciades en la data de publicació d'aquesta Llei, fins que hagi transcorregut un termini de sis mesos des de la data indicada.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposen aquesta Llei i l'article 5 del Reial decret llei 2/1985, de 30 d'abril, sobre mesures de política econòmica.

Disposició final única.

Aquesta Llei és aplicable supletòriament en defecte de les normes dictades per les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències en aquestes matèries.

No obstant això, els articles 1, 8, 10, 11, 16, 17, 41, 44, 45, 46, 48, 49.1, 51, 52, 53, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 63, i les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta d'aquesta Llei constitueixen legislació civil i mercantil, i

són d'aplicació general perquè s'emparen en la competència exclusiva de l'Estat per regular el contingut del dret privat dels contractes, resultant dels números 6 i 8 de l'article 149.1 de la Constitució.

Els articles 12.1, 14, 15, 23.3, 24, 25, 28.1, 30.1, 31.2 i 33 d'aquesta Llei s'emparen en la competència exclusiva de l'Estat per regular el dret mercantil de la competència, que resulta del número 6 de l'article 149.1 de la Constitució.

Els articles 2, 3, 4, 5, 6.1, 6.2, 7, 13, 37, 62.2, 65.1.b), 65.1.c), 65.1.e), 65.1.f) i 65.1.r) d'aquesta Llei tenen la consideració de normes bàsiques, dictades a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució.

Els articles 67, 69.1 i 70 es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a i 149.1.18a de la Constitució.

Els altres preceptes d'aquesta Llei són aplicables si no hi ha la legislació específica dictada per les comunitats autònomes.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 15 de gener de 1996.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'errades publicada en el BOE núm. 42, de 17-2-1996.)